

4. Zasady i formy współdziałania Pełnomocnika z organami samorządu terytorialnego i organizacjami pozarządowymi określa się w porozumieniach zawartych z tymi organami i organizacjami.

5. Projekty aktów prawnych oraz innych dokumentów rządowych, dotyczące zadań, o których mowa w § 2, podlegają zaopiniowaniu przez Pełnomocnika.

§ 4. Pełnomocnik może powoływać zespoły o charakterze opiniodawczym lub do opracowania określonych zagadnień oraz zlecać przeprowadzanie ekspertyz.

§ 5. 1. Pełnomocnik przedstawia Radzie Ministrów:

- 1) analizy, oceny i wnioski związane z zakresem jego działania,
- 2) okresowe informacje o swojej pracy.

2. Pełnomocnik informuje Prezesa Rady Ministrów o wszystkich zagrożeniach realizacji zadań, o których mowa w § 2.

§ 6. Obsługę organizacyjno-prawną, techniczną i kancelaryjno-biurową Pełnomocnika zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

§ 7. Wydatki związane z działalnością Pełnomocnika są pokrywane z budżetu państwa w części dotyczącej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, a w zakresie, o którym mowa w § 3 ust. 3, w części — integracja europejska.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

1619

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 grudnia 2001 r.

w sprawie właściwości organów i trybu postępowania w sprawach o odszkodowanie i inne świadczenia pieniężne przysługujące z tytułu uszczerbku na zdrowiu oraz w razie śmierci ratownika odbywającego zasadniczą służbę w jednostce organizacyjnej obrony cywilnej.

Na podstawie art. 162 ust. 5 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 43, poz. 165, z 1996 r. Nr 7, poz. 44, Nr 10, poz. 56 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 495, Nr 88, poz. 554, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 146, poz. 961 i Nr 162, poz. 1114 i 1126, z 1999 r. Nr 50, poz. 500, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 109, poz. 1156 oraz z 2001 r. Nr 48, poz. 506, Nr 81, poz. 877, Nr 85, poz. 925, Nr 88, poz. 961, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194 i Nr 123, poz. 1353) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) właściwość organów i tryb ustalania:
 - a) okoliczności i przyczyn wypadku, któremu uległ ratownik odbywający zasadniczą służbę w jednostce organizacyjnej obrony cywilnej, zwany dalej „ratownikiem”,
 - b) związku choroby ratownika ze szczególnymi właściwościami lub warunkami zasadniczej służby w jednostce organizacyjnej obrony cywilnej,
- 2) właściwość organów do orzekania o uszczerbku na zdrowiu ratownika oraz przyznawania i wypłacania świadczeń odszkodowawczych oraz należności pośmiertnych.

§ 2. Do postępowania w sprawach:

- 1) o ustalenie okoliczności i przyczyn wypadku, któremu uległ ratownik,
- 2) o ustalenie związku choroby ratownika ze szczególnymi właściwościami lub warunkami zasadniczej służby w jednostce organizacyjnej obrony cywilnej,
- 3) orzekania o uszczerbku na zdrowiu ratownika oraz przyznawania i wypłacania świadczeń odszkodowawczych i należności pośmiertnych

— stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu o odszkodowanie w razie wypadku lub choroby pozostającej w związku ze służbą wojskową oraz o ustalaniu stopnia trwałego uszczerbku na zdrowiu i związku śmierci żołnierzy ze służbą wojskową wskutek wypadku lub choroby, z zastrzeżeniem § 3—6.

§ 3. 1. W razie wypadku lub choroby ratownika powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami zasadniczej służby w jednostce organizacyjnej obrony cywilnej, postępowanie, o którym mowa w § 2, wszczyna się z urzędu.

2. W razie pogorszenia się stanu zdrowia ratownika po zwolnieniu z zasadniczej służby w jednostce organizacyjnej obrony cywilnej, postępowanie, o którym mowa w § 2, prowadzi się na jego wniosek.

§ 4. 1. Obowiązki i uprawnienia w zakresie postępowania powypadkowego:

- 1) dowódcy jednostki wojskowej — wykonuje komendant jednostki organizacyjnej obrony cywilnej,
- 2) inspektora do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy — wykonuje przedstawiciel właściwej służby bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 3) lekarza wojskowego — wykonuje lekarz publicznego zakładu opieki zdrowotnej.

2. W skład komisji powypadkowej, powoływanej przez komendanta jednostki organizacyjnej obrony cywilnej, wchodzi przedstawiciel jednostki organizacyjnej, przy której została utworzona ta jednostka, lub przedstawiciel organu, który utworzył jednostkę organizacyjną obrony cywilnej, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. W razie wypadku zbiorowego albo wypadku, wskutek którego ratownik poniósł śmierć albo doznał ciężkiego uszkodzenia ciała lub ciężkiego rozstroju zdrowia, komendant jednostki organizacyjnej obrony cywilnej zawiadamia organ, który utworzył jednostkę organizacyjną obrony cywilnej. Przedstawiciel tego organu może wchodzić w skład komisji powypadkowej jako jej członek, niezależnie od udziału w niej przedstawiciela jednostki organizacyjnej, przy której została utworzona jednostka organizacyjna obrony cywilnej.

§ 5. 1. Organem właściwym do ustalenia praw do świadczeń odszkodowawczych i ich wysokości oraz wypłaty tych świadczeń jest organ, który utworzył jednostkę organizacyjną obrony cywilnej.

2. Organ, który utworzył jednostkę organizacyjną obrony cywilnej, może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, przyznać odszkodowanie na zasadach określonych w art. 8 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o świadczeniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 53, poz. 342, z 1985 r. Nr 20, poz. 85, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1998 r. Nr 162, poz. 1118).

§ 6. 1. W celu ustalenia stopnia uszczerbku na zdrowiu ratownika wskutek wypadku i choroby pozostającej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby w obronie cywilnej, organ, który utworzył jednostkę organizacyjną obrony cywilnej, kieruje ratownika do terenowej wojskowej komisji lekarskiej właściwej ze względu na siedzibę tego organu, za pośrednictwem miejscowo właściwego wojskowego komendanta uzupełnień.

2. Do ustalenia, czy przyczyną śmierci ratownika była choroba powstała w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby, stosuje się tryb postępowania określony w ust. 1.

§ 7. W razie śmierci ratownika koszty pogrzebu pokrywa i odprawę wypłaca organ, który utworzył jednostkę organizacyjną obrony cywilnej, w której odbywał on zasadniczą służbę w obronie cywilnej.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

1620

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 13 grudnia 2001 r.

w sprawie nadania statutu Ministerstwu Edukacji Narodowej i Sportu.

Na podstawie art. 39 ust. 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 929, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i z 2001 r. Nr 102, poz. 1116) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ministerstwu Edukacji Narodowej i Sportu nadaje się statut, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2001 r. w sprawie nadania statutu Ministerstwu Edukacji Narodowej (Dz. U. Nr 1, poz. 4).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

Załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2001 r. (poz. 1620)

STATUT MINISTERSTWA EDUKACJI NARODOWEJ I SPORTU

§ 1. Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu, zwane dalej „Ministerstwem”, zapewnia obsługę Mini-

stra Edukacji Narodowej i Sportu, zwanego dalej „Ministrem”, właściwego, na podstawie rozporządzenia